

KATHARINA SCHLEGL-KOFLER

6-stopniowy program
SZKOLENIA PSÓW

estერი

Skuteczny trening
od 1. roku życia

KATHARINA SCHLEGL-KOFLER

6-stopniowy program

SZKOLENIA PSÓW

Skuteczny trening
od 1. roku życia

Wychowanie w zgodzie z psią naturą

Bezstresowa codzienność.....	7
Ćwiczenia	7
Kilka ważnych założeń	7
Sukces tylko w zespole	7
Kiedy wychowanie psa jest zakończone?	8
Kwestia bycia konsekwentnym.....	8
Skrupulatność się opłaca	8
Tak zrozumiesz swojego psa	9
Odpowiednia nagroda podstawą sukcesu	10
Checklista: Mowa ciała	11
Checklista: Tresura	12
Ekstra: To Twój pies powinien już umieć	14

Do sprawdzenia

Skorowidz	162
Tabele do kontroli postępów	164
Impressum	166

Program szkolenia dla stopnia 1.

Co daje tresura	17
Poznaj swoje wymagania	17
Informacje: Zakończenie ćwiczenia	17
Checklista: Co oznacza pewny siebie?	18
O ćwiczeniach	19
Trenować ze smyczą czy bez?	19
Plan szkolenia dla stopnia 1.	19
Ćwiczenie „spokój”	20
Ćwiczenie „spójrz”	22
Ekstra: Właściwe wycucie czasu	24
Chodzenie na smyczy	26
Ćwiczenia dodatkowe: Protesty niepożądane	28
Ćwiczenie „siad”	29
Przychodzenie na komendę/gwizdek	30
Ćwiczenie „leżeć”	32
Ćwiczenie „przy nodze”	34
Czekanie w samochodzie i przy nim	36

Program szkolenia dla stopnia 2.

Wszystko o tresurze i dniu powszednim	39
Kondycjonowane słowo nagradzające	39
Trening z innymi psami	39
Hormony	39
Czekanie w samochodzie	40
Ćwiczenie „zostań”	40
Posłuszeństwo przy komendzie „do mnie”	41
Plan szkolenia dla stopnia 2.	41
Ćwiczenie „za mną”	41
Ćwiczenie „stój”	42
Ekstra: Wszystko o dojrzałości płciowej i kastracji	44
Czekanie w samochodzie i przy nim	46
Ćwiczenia dodatkowe: Hormony – ćwiczenia dla psów samców	49
Ćwiczenie „zostawanie w siadzie”	50
Ćwiczenie „przychodzenie na komendę”	52
Ćwiczenie „przy nodze”	54
Ćwiczenie „waruj”	56
Ćwiczenie „za mną”	58
Ekstra: Co zrobić, gdy pojawią się problemy?	60

Program szkolenia dla stopnia 3.

Nowe ćwiczenia	63
„Leżenie poza zasięgiem wzroku”	63
„Zatrzymywanie się w oddaleniu”	63
Wyciszenie czy komenda?	64
Plan szkolenia dla stopnia 3.	65
Ćwiczenie „spokój”	66
Ćwiczenie „spójrz”	68
Ekstra: Przypadkowo wyuczone komendy głosowe	70
Czekanie w samochodzie i przy nim	72
Ćwiczenie „siad”	74
Ćwiczenie „przy nodze”	76
Ćwiczenia dodatkowe: Tylko opanowanie prowadzi do celu	78
Ćwiczenie „zostawanie w siadzie”	80
Ćwiczenie „pozostawanie poza zasięgiem wzroku”	82
Ćwiczenie „stop”	84

Program szkolenia dla stopnia 4.

Pożądanę jeszcze większe opanowanie	87
Nie nagradzaj nieświadomie niecierpliwości	87
Dlaczego „nie” dla kontaktów na smyczy?	87
Mowa ciała czy smakołyk?	88
Plan szkolenia dla stopnia 4.	89
Ćwiczenie „siad”	90
Czekanie w samochodzie i przy nim	92
Ekstra: Agresja na smyczy	94
Ćwiczenie „stop”	96
Ćwiczenia dodatkowe: Ty wyznaczasz tabu	99
Ćwiczenie „leżeć”	100
Ćwiczenie „przy nodze”	102
Ćwiczenie „waruj”	104
Ćwiczenie „pozostawanie poza zasięgiem wzroku”.	106
Ćwiczenie „przychodzenie na komendę”	108
Ekstra: Co zrobić, gdy pojawią się problemy?	110

Program szkolenia dla stopnia 5.

Zróbmy sobie przerwę!	113
Pauzy między komendami głosowymi	113
Okresy aktywności i spokoju	113
To wzmacnia koncentrację	114
Plan szkolenia dla stopnia 5.	115
Ćwiczenie „przy drugiej nodze”	116
Ćwiczenie „za mną”	118
Ekstra: Niepewny pies	120
Ćwiczenie „spójrz”	122
Ćwiczenie „siad”	124
Ćwiczenia dodatkowe: Utrzymywanie kontaktu i pozostawanie w pobliżu	126
Ćwiczenie „zostawanie w siadzie”	128
Ćwiczenie „przychodzenie na komendę”	130
Ćwiczenie „przy nodze bez smyczy”	132

Program szkolenia dla stopnia 6.

Ile swobody dla psa?	135
Stałe miejsce	135
Spacer	135
Ile zajęć potrzeba psu?	136
Ile kontaktu z innymi psami?	136
Plan szkolenia dla stopnia 6.	137
Ćwiczenie „za mną”	138
Czekanie w samochodzie i przy nim	140
Ćwiczenie „leżeć”	142
Ćwiczenia dodatkowe: Kwestia imienia	145
Ćwiczenie „przy drugiej nodze”	146
Ćwiczenie „waruj”	148
Chodzenie na smyczy	150
Ekstra: Ustal granice zgodnie z potrzebami psa ..	152
Ćwiczenie „przy nodze bez smyczy”	154
Ćwiczenie „pozostawianie poza zasięgiem wzroku”	158
Ekstra: Co zrobić, kiedy pojawią się problemy? ..	160

GWARANCJA JAKOŚCI GU

Chcielibyśmy, aby informacje i sugestie zawarte w tej książce ułatwiły Państwu życie i zachęciły do odkrywania nowego. W każdej naszej książce zwracamy uwagę na aktualność oraz stawiamy wysokie wymagania odnośnie do treści, walorów wzrokowych i oprawy. Wszystkie informacje są starannie wyselekcjonowane i wielokrotnie sprawdzone przez naszych autorów i redakcję. Z tego względu zapewniamy Państwu 100% gwarancję jakości.

Mogą być Państwo pewni, że przywiązujemy wagę do właściwego dla danego gatunku utrzymania zwierząt i stawiamy dobro zwierząt na pierwszym miejscu.

Gwarantujemy, że wszystkie wskazówki i zalecenia:

- zostały sprawdzone w praktyce przez ekspertów oraz
- dzięki przejrzystym opisom i ilustracjom są proste do zastosowania.

Wydawnictwo GRÄFE UND UNZER
Pierwsze wydawnictwo poradników
– od 1722 roku.

H

Wychowanie w zgodzie z psią naturą

Wychowanie w zgodzie z psią naturą jest gwarancją powodzenia.

Któż by nie chciał dobrze wychowanego psa, który odprężony towarzyszy na co dzień swojemu człowiekowi. Odpowiednia podstawowa edukacja od małego stanowi solidny grunt. Na nim można oprzeć rozbudowany trening, który pomoże przygotować czworonoga na wszystkie przedsięwzięcia, spotkania i wyzwania w codziennym życiu ze swoim dwunogiem i całym otoczeniem. Zaoszczędzi to psu, ale też i człowiekowi wiele stresu. Wspólny trening ponadto zbliża psa i człowieka, stymuluje psi mózg i sprawia obojgu zaangażowanym w naukę wiele frajdy!

Bezstresowa codzienność

Większość czworonogów jest „z zawodu” członkiem rodziny. Psy pracujące, takie jak psy do polowań czy do psich sportów, większą część swojego życia również spędzają jednak na łonie rodziny. Dzięki opisanym tu ćwiczeniom pies nauczy się, jak być odprężonym i zrelaksowanym w wielu codziennych sytuacjach, zarówno w domu, jak i w podróży. Pozwoli to na uniknięcie licznych konfliktów i zapewni psu więcej swobody.

Ćwiczenia

Ważne jest, aby ćwiczyć systematycznie i stopniowo zwiększać wymagania. 6-stopniowy program pomoże Ci rozbudowywać ćwiczenia krok po kroku. Od wielu czynników zależy, jak szybko będziesz robić postępy. Z jednej strony od czasu, jakim dysponujesz, i od Twojej skrupulatności. Z drugiej – od tego, jaki charakter ma Twój czworonożny przyjaciel. Przykładowo, niektóre cele mogą być szybciej osiągnięte ze spokojnym, współpracującym psem niż z niezależnym żywiołowym zwierzęciem. Zatem indywidualnie dopasuj tempo treningu i daj sobie i swojemu psu odpowiednio dużo czasu. Nie jest ważne to, aby w mig nauczyć się ćwiczenia, ale to, aby dobrze je opanować, zanim podniesie się poziom trudności. Każde ćwiczenie w tym poradniku opisane jest w kilku rozdziałach.

Na początek należy zapoznać się z ważnymi wskazówkami do ćwiczenia.

Ćwiczenie według planu: Jak rozbudujesz i umocnisz ćwiczenie w określonych sytuacjach.

Zastosowanie w życiu codziennym: Przykłady pokazują, jak możesz wykorzystać i pogłębić wyuczone komendy w życiu codziennym.

Ćwiczenie z innymi psami: Przykłady ćwiczeń, które możesz wykonywać z innymi posiadaczami psów. Pozwoli Ci to uniknąć sytuacji, w której Twój czworonóg przestaje słuchać, jak tylko

na horyzoncie pojawi się inny pies. Od tej chwili spotkania z zaprzyjaźnionymi właścicielami psów będą służyły nie tylko miłym pogawędkom podczas zabawy waszych psów. Stwierdzenie, że również wspólny trening sprawia wiele radości.

Kiedy ćwiczenie się nie udaje: Ta rubryka dostarcza wskazówek dotyczących możliwych błędów, które mogą być przyczyną problemów.

Kilka ważnych założeń

Twój czworonożny przyjaciel wyrósł już z pieluch i z pewnością poświęciłeś wiele czasu i wysiłku, aby wpoić mu najważniejsze zasady wspólnego życia i nauczyć go podstawowego posłuszeństwa. Niekiedy jednak wiedza nieco umyka z czasem, mogą niezauważenie wkraść się błędy albo wraz z kolejnymi ćwiczeniami przestaje się o nią dbać. Z tego względu w tym miejscu znajdziesz trochę teorii do odświeżenia.

Sukces tylko w zespole

Trening z czworonogiem będzie optymalny jedynie wówczas, gdy więź między człowiekiem i psem dobrze funkcjonuje i oboje się rozumieją. Oznacza to, że pies z ufnością uznaje swojego człowieka za przewodnika stada i rozumie, czego człowiek od niego chce. Kto pracował systematycznie nad tym ze swoim psem od szczeniaka, ma teraz zwierzę, które najczęściej słucha swojego człowieka. Również czas dojrzewania płciowego, którego niektórzy właściciele bali się na długo wcześniej, przebiegł z pewnością bez problemów. Nawet jednak teraz, jeśli jeszcze coś nie gra, można wiele naprawić. Często wystarczy kilka zmian w zachowaniu się właściciela i pies już będzie reagował zupełnie inaczej. Pewność siebie i komunikacja, którą pies rozumie, są dwoma magicznymi środkami, zasadniczymi dla dobrego współżycia. Więcej na ten temat przeczytasz na stronach 11 i 18.

INFORMACJE

Proste słowa

Jeżeli przytłoczysz psa nadmiarem słów, wkrótce przestanie reagować na Twój głos. Zamiast tego dobrze intonuj komendy głosowe i unikaj wielowyrzowych opisów. Powiedz „siad” zamiast „zrobisz ładnie siad?”. Jednym tonem wypowiadaj pochwały, a innym polecenia czy nagany. Unikaj wypowiadania przy każdej komendzie imienia psa, inaczej zapamięta on „Azorsiad”, „Azorleżeć”. Sprawi to, że wykonanie polecenia będzie mu zajmowało więcej czasu i utrudni zrozumienie poleceń głosowych. Wyjątek: Jeżeli masz więcej psów, zawołaj po imieniu psa, który ma wykonać komendę, i po krótkiej pauzie wypowiedz polecenie.

Kiedy wychowanie psa jest zakończone?

Niektórzy posiadacze psów pytają, kiedy można zakończyć wychowanie i szkolenie psa. Na to pytanie nie ma jednakże jednej prostej odpowiedzi. Zakończyć w takim sensie, że nic już nie trzeba z psem robić, nie można właściwie nigdy. A to dlatego, że wszystko, czego nauczyło się psa i co potrafi, musi stale być odświeżane. Nierzadko jednak początkowo surowe reguły przestają być przestrzegane przez brak silnej woli. Szczególnie podatni są właściciele psów rodzinnych. A to dlatego, że w przeciwieństwie do psów ratowniczych, aportujących i tym podobnych, nie wisi nad nimi „groźba” sprawdzianu, w którym zarówno człowiek, jak i pies będą musieli poddać ocenie swoje umiejętności.

Kwestia bycia konsekwentnym

Jeśli człowiek stopniowo zaczyna sobie odpuszczać i staje się niedbały, niektóre komendy w sytuacjach, w których byłyby ważne, nie będą wykonywane. Oto dwa przykłady z życia codziennego: Mimo że opiekun uczył psa inaczej, pies na smyczy po wielu zmaganiach może w końcu przywitać się z innym psem na smyczy. Albo na spacerze, gdy spotyka się znajomego i ucina pogawędkę, chce się, żeby pies w tym czasie położył się i czekał. Pies jednak zwęszył ciekawy trop i puszcza komendy mimo uszu. Daje się mu zatem kilka bezskutecznych komend „leżeć”. Człowiek w końcu odpuszcza i wraca do rozmowy ze znajomym. Konsekwencja więc często znika. Ale w sytuacji, gdy rzeczywiście ważne jest, aby pies posłuchał polecenia, a tego nie robi, złościmy się na naszego „nieposłusznego” czworonoga. To jednak nie jego wina, że może zostać uznany nawet za „dominującego”. Tu człowiek musi bardziej pilnować swojego zachowania.

Jeżeli jednak trzymacie się stale na tym samym poziomie, z czasem we wspólnym życiu z psem wiele rzeczy zaczyna być wykonywane automatycznie, co jest bardzo przyjemne. Przykładowo moją suczkę za każdym razem konsekwentnie przywoływałam do nogi, gdy przejeżdżał obok nas rower. Tymczasem ma ona już 11 lat i od dawna często sama z siebie staje u mojego boku, gdy z tyłu lub z przodu nadjeżdża rowerzysta – czasem wcześniej nawet niż ja go zauważę. To bardzo praktyczne. A więc zawsze trzymaj się zasad, to się opłaca!

Skrupulatność się opłaca

Również dokładność jest stale ważna. Chodzi tu o to, aby pies zawsze do Ciebie przychodził, gdy go zawołasz, i pozostał przy Tobie tak długo, jak chcesz.

Często jednak pod tym względem człowiek jest niedbały. Wystarczy mu, kiedy pies na jego komendę podejdzie nieco

Ćwiczenie „waruj”

Możliwość pozostawienia czasem psa leżącego samego bardzo ułatwia wspólne życie. Odległy cel tego ćwiczenia: Pies pozostaje w pozycji leżącej na wyznaczonym miejscu nawet wówczas, gdy człowiek oddali się poza pole widzenia psa i gdy wokół zwierzęcia sporo się dzieje. Dlatego ważne jest, aby pies od samego początku – nawet w obecności czynników rozpraszających – nieprzerwanie zrelaksowany leżał we wskazanym miejscu, a nie w napięciu oczekiwał aż będzie mógł wstać. Dlatego też psa z pozycji leżącej zawsze należy „zabrać”, a nie przywoływać.

Ćwiczenie według planu: Czy Twój pies ma ulubioną zabawkę lub przedmiot, który koniecznie chciałby mieć? Jeśli nie, możesz zachęcić swojego czworonoga również dużym kawałkiem czegoś jadalnego, np. kością do żucia.

- ▶ Połóż psa w wybranym miejscu i oddal się trochę od niego z jego ulubioną piłką (lub inną zachętą).
- ▶ Teraz stój przed nim. Podrzucić i złap piłkę kilkakrotnie – początkowo w większym oddaleniu i na niewielką wysokość, stopniowo coraz szybciej i wyżej.
- ▶ Od czasu do czasu rób przerwę w podrzucaniu i poruszaj się tam i z powrotem. Równoczesne chodzenie z podrzucaniem stanowiłoby dodatkowe utrudnienie. Dostosuj długość trwania ćwiczenia do stopnia zrelaksowania psa. Jednak na początku nie ćwicz za długo.
- ▶ Na końcu spakuj piłkę i wróć do psa. Stań obok niego tak, żeby znajdował się przy nodze.
- ▶ Odczekaj chwilę, zanim każesz mu usiąść. Im bardziej zdradza oczekiwanie, tym dłużej każ mu leżeć. Dopiero kiedy zrezygnuje, wydaj komendę „siad”.

Ćwiczenie 1 Warowanie z piłką na widoku.

Zastosowanie w życiu codziennym i podczas spaceru:

Często zdarzają się sytuacje, w których bieganie psa wokół Ciebie jest bardzo niepraktyczne, np. podczas sprzątania mieszkania lub w trakcie wizyty gości, którzy boją się psów. Wiele psów „pomaga” też chętnie w ogrodzie, przykładowo podczas obsadzania rabatek. Można wówczas kazać psu położyć się w pobliżu, co zaoszczędzi Tobie zagradzania drogi, a psu siedzenia w boksie (choć nie powinien on się psu źle kojarzyć), który może stoi w innym pokoju, ale na pewno nie w ogrodzie.

- ▶ Kiedy zatem przykładowo chcesz umyć podłogę, najpierw przygotuj sobie wszystko, czego potrzebujesz.
- ▶ Dopiero wówczas każ czworonogowi położyć się na jego legowisku lub w innym miejscu.
- ▶ Teraz zacznij wycierać podłogę. Początkowo poruszaj się równoległe do psa.
- ▶ Jeśli pozostaje zrelaksowany, wycieraj bardziej w jego kierunku – raz bliżej niego, raz dalej. Niezauważenie miej psa na oku

Ćwiczenie 2 Przydatne ćwiczenie również na co dzień.

Ćwiczenie 3 Leżenie na miejscu mimo bawiących się psów.

i przy pierwszych oznakach niepokoju zmień kierunek lub zwiększ odległość.

Analogicznie funkcjonuje to przy odkurzaniu. Jednakże powinienś ćwiczyć odkurzanie z psem tylko wówczas, jeśli nie boi się urządzenia. Ponieważ jeśli tak jest, najwyczejniej lepiej będzie się czuć w boksie.

Ćwiczenie z innymi psami: Również w tym przypadku pojawia się po prostu czynnik rozpraszający. Każ położyć się Twojemu psu i oddal się kilka metrów. Drugi właściciel również stoi oddalony o parę metrów i zaczyna bawić się ze swoim psem w przeciąganie. Ale bez rzucania! To mogłoby za bardzo rozpraszać Twojego psa. Trzeci człowiek chodzi z psem przy nodze wokół Was. Im bliżej Twojego psa bawi się pierwszy zespół i im dalej od niego stoisz, tym trudniejsze ćwiczenie.

Kiedy ćwiczenie się nie udaje: Czy Twoje „waruj” i „zostań” brzmią rzeczywiście spokojnie, czy może jednak nerwowo? Czy sam jesteś zrelaksowany, czy raczej spięty? Czy poruszasz się

nerwowo? Postaraj się pozostać spokojny, ponieważ Twoje zdenerwowanie bardzo łatwo udziela się psu.

Wróć do psa lub zmniejsz swoją aktywność, jak tylko pies zaczyna przejawiać oznaki stresu, czyli przykładowo ziewa, mocno ziaje, oblizuje mordkę lub napina ciało. Jeśli jednak pies zaczyna wstawać w Twoim kierunku, gdy przed nim stoisz, schowaj piłkę za siebie i zdecydowanym krokiem zbliż się do niego równocześnie mówiąc „leżeć”. Zatrzymaj się od razu, gdy znowu się położy. Jeśli pies przejawia oznaki stresu, kiedy ćwiczycie z innym zespołem, zaprzyjaźniony duet powinien bardziej się oddalić i bawić spokojniej.

Jeżeli nie możesz powstrzymać psa przy pierwszych oznakach wstawania, zaprowadź go możliwie najszybciej na jego miejsce z powrotem. Powtórz ćwiczenie na łatwiejszym poziomie.

Ćwiczenie 1 Pies chciałby precisnąć się do przodu.

Ćwiczenie 2 Zostaje zatrzymany z tyłu nogą.

Ćwiczenie „za mną”

Istnieją dwa sposoby, aby nauczyć czworonoga zostawiania za swoim opiekunem. Pierwszy z nich polega na wykorzystaniu mowy ciała i nagród. Drugi sposób wykorzystuje smakołyk, który trzymany za plecami zwabia psa w odpowiednie położenie. Wykorzystywanie mowy ciała jest dobre dla komunikacji między psem i człowiekiem, ponieważ dzięki temu włączasz w nią o wiele bardziej swoją osobowość. Dlatego przedstawiam Ci te warianty ćwiczeń. Podobnie jak w przypadku czekania w samochodzie, i w tym ćwiczeniu pokazujesz psu, że powinien pozostać w pewnej określonej przestrzeni, mianowicie za Tobą. Abyś mógł później przywołać psa za siebie w razie potrzeby z innej pozycji, czyli przykładowo, gdy znajduje się przed Tobą lub obok Ciebie, w ćwiczeniu wprowadzamy komendę słowną i wzrokową.

Ćwiczenie według planu: Poszukaj bardzo wąskiej ścieżki lub drogi, która jest ograniczona z obu stron płotem, żywopłotem lub murem.

- ▶ Stań przed psem. Co robi? Czy stoi za Tobą? Poczekać chwilę, aby pies mógł przez krótki czas pozostać w tej pozycji. Następnie obróć się 180 stopni i nagródź go smakołykiem. Uwaga – również Twój głos dopiero teraz może go nagradzać, nie w trakcie obracania.
- ▶ Jeśli czworonóg chce się precisnąć przed Ciebie, zagródź mu drogę swoim ciałem, stając bardzo blisko płotu i odpychając go z powrotem do tyłu. Powtarzaj to tak długo, aż zostanie za Tobą. Jak opisano wyżej, zaczekaj chwilę i następnie nagródź psa. Kiedy spostrzeżesz, że zaczyna mu świtać, o co Ci chodzi, daj mu komendę słowną, przykładowo „do tyłu” lub „za mną”, gdy stoi za Tobą.

Wypowiedz to spokojnym, zdecydowanym tonem, ponieważ tylko niepobudzony czworonóg będzie za Tobą stał. Jako sygnał wzrokowy możesz wyciągnąć jedno lub oba ramiona do tyłu i w dół. Powierzchnia dłoni odwrócona jest przy tym do tyłu na znak stopu.

► Jeśli czworonóg za każdym razem i bez problemu zostaje z tyłu – wprowadź teraz pokusę. Postaw zabawkę lub miskę z kilkoma kęskami niedaleko przed sobą na ziemi. Nie utrudniaj nazbyt ćwiczenia psu i sobie i zacznij od większej odległości. Im bliżej Ciebie znajduje się pokusa, tym szybciej musisz reagować.

► Jeśli pies przez pewien czas grzecznie pozostaje za Tobą, odwróć się do niego, aby go nagrodzić. Jako że był to duży wyczyn, Twój pies zasłużył sobie na dużą porcję smakołyków! Na koniec podnieś zabawkę lub miskę z podłogi.

► Gdy Twój pies próbuje przecisnąć się do przodu, odepchnij go za siebie, tak jak wcześniej opisano. Daj mu przy tym komendę i pokaż znak „stop”.

Kiedy ćwiczenie się nie udaje: Czy droga nie jest wystarczająco wąska? Zatem zaangażuj pomocnika, który zagrozi nieograniczoną część drogi. Nie powinien jednak podczas ćwiczenia mówić do psa ani przepychać go do tyłu, a jedynie blokować drogę obok Ciebie.

Czy jesteś zbyt spięty? A Twój ton głosu to zdradza? To wszystko przenosi się na psa. Czy zagradzasz mu drogę do przodu za późno? Jeśli jest już swoim ramieniem na Twojej wysokości, ćwiczenie się nie uda.

Ćwiczenie 3 Pies stoi za człowiekiem.

Ćwiczenie 4 Pani obraca się i daje nagrodę.

Co zrobić, gdy pojawią się problemy?

W wychowaniu psa często sens ma postępowanie strategiczne, które pozwoli Ci „zachować twarz” lub przebrnąć przez trudne sytuacje.

Azor przejmuję kontrolę

Czy znasz może następującą sytuację? Spieszysz się i chcesz jeszcze szybko wypuścić psa na siku do ogrodu. A tu Azor nie zamierza wracać do domu. Wołasz go i robisz z siebie „pajaca”, ale ogród jest dla niego bardziej interesujący. Teraz to on przejął kontrolę. Ale to da się zmienić ...

Żadnej drugiej szansy: Daj psu tylko jedną szansę na przyście na Twoją komendę.

▶ Jeśli jej nie wykorzysta, drzwi się zamkną. Nie może widzieć Cię przez szybę w drzwiach. Tego się nie spodziewał.

▶ Teraz Twój krnąbrny pies stoi zdziwiony przed zamkniętymi drzwiami. Pozostaw go jeszcze chwilę w niepewności. Dopiero później wpuść go bez słów do domu.

▶ Jeżeli szczeka lub drapie w drzwi, poczekaj z otwarciem drzwi do czasu, aż przez chwilę będzie cicho.

Ustal „czas w ogrodzie”: Gdy ustalisz, kiedy pies może, a nawet musi na dwór, temat ogrodu zyskuje dla niego zupełnie nowe znaczenie.

▶ Zbliży się czas karmienia i Twój czworonóg oczekuje już, kiedy pójdziesz do kuchni? Więc wypuść go teraz na chwilę do ogrodu. Jak myślisz, ucieszy się, gdy go zawołasz?

▶ Alternatywnie zajmuj się jego zabawką. W każdym razie w domu musi znajdować się coś bardzo interesującego dla psa, gdy go przymusowo wypraszasz z domu. Rób to przez dłuższą chwilę.

▶ Dopiero kiedy czworonóg naprawdę za każdym razem przychodzi na Twoje zawołanie, pozwól mu od czasu do czasu na swobodną wycieczkę do ogrodu.

Manewr zwodzący: Podobnie jest w sytuacji, gdy czworonóg ma w mordzie Twój smartfon (albo inną nieodpowiednią rzecz). Im bardziej męczysz się, aby mu to zabrać, tym bardziej przedmiot jest dla niego interesujący i przede wszystkim tym fajniejsza zabawa w „nie-dać-się-dorwać”.

▶ Nie daj po sobie poznać, że się zdenerwowałaś, staraj się wyglądać na wyluzowanego i niezainteresowanego.

▶ Bardzo niespodziewanie i bez wcześniejszego spoglądania na psa rzuć się (nie tylko idź!) z zupełnie zaskakującym i trzymającym w napięciu głosem na ziemię lub w róg pokoju w miejscu oddalonym dwa do trzech metrów od psa i przeciwnym kierunku do niego. Zrób to pełen zapału! Są bardzo duże szanse na to, że czworonóg upuści smartfon i od razu do Ciebie podejdzie, żeby mu nie umknęło to, co tam właśnie znalazłeś. Ale możliwe też, że przyniesie go ze sobą.

▶ W każdym razie musisz mieć coś fajnego albo pysznego

w dłoni lub na podłodze, co teraz otrzyma jako nagrodę. To są tylko dwa przykłady na to, gdy człowiek będąc „skazany na łaskę” psa, mimo wszystko dzięki taktyce i strategii w końcu może go przechytrzyć. Zastanów się jak w podobnych sytuacjach możesz zgasić jego zapał.

Dobrze zarządzać sytuacjami

Jeśli chcesz zabrać się za jakiś problem wykorzystując szkolenie, zajmij trochę czasu, zanim osiągniesz cel. Dlatego może dochodzić do sytuacji, z którymi trzeba sobie poradzić, nie mogąc przy tym pracować nad problemem. Są sposoby, dzięki którym można je dobrze opanować, nie pozwalając czworonogowi odnosić niepożądanych sukcesów.

Zapinanie smyczy w planie: Smycz wielokrotnie pomaga uniknąć sytuacji, w których nie do końca jeszcze wyszkolony pies puszcza polecenia mimo uszu.

► Dla opisanego na stronie 60 wychodzenia do ogrodu oznaczałoby to: Jeśli nie masz czasu iść do domu i kazać czekać psu pod drzwiami, idź z nim na smyczy na siku do ogrodu.

► Czy trenujecie obecnie, aby Twój czworonóg słuchał również wtedy, gdy w pobliżu znajdują się interesujące zwierzęta, takie jak gęsi, owce lub im podobne? Wówczas może się zdarzyć, że będziecie przechodzić obok miejsc, w których przykładowo na brzegu znajdują się kaczki, ale akurat w tej chwili z różnych przyczyn nie możecie ćwiczyć. Zatem koniecznie odpowiednio wcześniej weź psa na smycz. Powinieneś zapiąć mu smycz również wtedy, gdy jesteście na terenie, na którym mogą występować dzikie zwierzęta, a Ty wiesz, że posłuszeństwo Twojego czworonoga pozostawia jeszcze wiele do życzenia.

► Twój nazbyt wylewnie witający gości pies powinien nauczyć się, że ma leżeć w sieni, gdy ludzie wchodzą do środka? Wówczas może zdarzyć się, że w odwiedzinach przyjdą osoby, które nie nadają się do szkolenia, przykładowo większa liczba bardzo żywotnych gości, będąca dla psa zbyt silnym bodźcem rozpraszającym. W tym przypadku ktoś z rodziny mógłby odsunąć psa nieco od drzwi i przytrzymać za obrozę lub smycz do chwili aż goście wejdą do środka. Alternatywnie przypnij psa na smyczy w pewnym oddaleniu od wejścia, przykładowo do stołu. Szczególnie ważne jest, aby w tej sytuacji goście nie zwracali uwagi na psa.

► Właśnie rozpoczęłeś szkolenie wysiadania z samochodu? Również wtedy może zdarzyć się sytuacja, w której masz psa na smyczy, ale nie możesz czekać kilku minut, aż zrelaksowany będzie czekał w aucie na Twoją komendę do wysiadania. Tam gdzie to możliwe, zapnij psu smycz z tylnego siedzenia tuż przed otwarciem klapy i przywiąż go. Albo druga osoba niech trzyma smycz, kiedy otwierasz klapę bagażnika. Dzięki temu czworonóg nie będzie mógł wyskakiwać swobodnie z auta.

Chronić psa samego przed sobą: Czasami pojawiają się rzeczy, które nie są łatwe do skorygowania. Przykładowo zjadanie niebezpiecznych obiektów. Nie zawsze pomaga korekta komendą werbalną lub mową ciała. Załóżmy, że czworonóg zjada notorycznie kamienie. Przyzwyczaj go do kagańca. Przez odpowiednio długi czas (aż pies przestanie interesować się kamieniami) zawsze zakładaj mu kaganiec, jak tylko znajdzie się w otoczeniu „bogactw” w kamienie. W ten sposób doświadczy tego, że kamienie są, ale on nie może ich ruszać. Przyzwyczaj się do tego i w idealnym przypadku nie będziesz już musiał zakładać mu kagańca.

NAUCZ SIĘ ROZUMIEĆ MOWĘ PSA

Psy mają rozwiniętą mowę ciała i mimikę, za pomocą których potrafią w szczególny sposób wyrażać swoje emocje. Jeśli potrafisz je dobrze odczytać, wiesz doskonale, co akurat myśli sobie Twój czworonóg. Zatem oplota się uczyć psiego języka...

► Czysty relaks!

Zrelaksowany czworonóg leży przy swoim człowieku. Wzajemne czułości umacniają więź. Nie tylko jednak reaguj na każdą zachętę ze strony psa, ale sam również przejmuj inicjatywę.

► Jestem gotów!

Pies koncentruje swoją uwagę na człowieku. W ten sposób sygnalizuje gotowość do „rozmów”. Idealna podstawa do nauki i szkolenia!

Katharina Schlegl-Kofler

Doświadczona treserka psów i ekspertka w dziedzinie prawidłowej opieki nad psem od dawna intensywnie zajmuje się czworonogami i ich behawiorem. W jej szkole dla psów, prowadzonej od niemal 20 lat, opiekunowie psów otrzymują sprawdzone rady i pomoc w wychowaniu i prawidłowym postępowaniu z czworonogami.

GU: Dlaczego wychowanie i szkolenie są niezbędne?

K. Schlegl-Kofler: Psy towarzyszą swoim opiekunom w wielu sytuacjach, jak na przykład podczas biegania, w drodze do przedszkola, w restauracji. W tym czasie są konfrontowane z wieloma bodźcami. Czasami jest ciasno, innym razem tłoczno, dochodzi do spotkań z różnymi ludźmi oraz innymi psami. Im bardziej opanowany pozostaje pies i im lepiej koncentruje się na swoim człowieku, tym mniej stresu doznaje zarówno on, jak i jego opiekun.

GU: Czy pies nie czuje się pozbawiony swobody, kiedy tak wiele się z nim ćwiczy?

K. Schlegl-Kofler: Nie, wręcz przeciwnie. Taki czworonóg ma w końcu więcej swobody niż jego niewychowany kolega. Przykładowo może o wiele częściej biegać bez smyczy, gdy w obecności bodźców rozpraszających niezawodnie przychodzi na komendę. Poza tym chroni go to również przed niebezpieczeństwami. Chociażby gdy – niezależnie od tego, co dzieje się wokół – nigdy nie wyskakuje sam z samochodu. Ponadto człowiek staje się dla psa przewodnikiem, na którym może polegać i który daje mu poczucie bezpieczeństwa. A tego również potrzebuje. Psu, któremu nikt nie przewodzi, tego brakuje. Nie jest to zgodne z jego naturą. Jeśli przy tym ma się wzgląd na otoczenie psa, z dobrze ułożonym czworonogiem udaje się uniknąć wielu konfliktów.

GU: Czy wszystkie psy uczą się tak samo?

K. Schlegl-Kofler: Podstawy nauki są zawsze takie same. Każdy jednak pies ma swój odmienny charakter. Prawidłowa jego ocena stanowi ważny warunek dla wychowania i szkolenia. Na przykład uparty, niezależny czworonóg będzie wymagał większych zdolności przywódczych od swojego człowieka niż pies, który z natury sam mocno koncentruje się na swoim opiekunie.